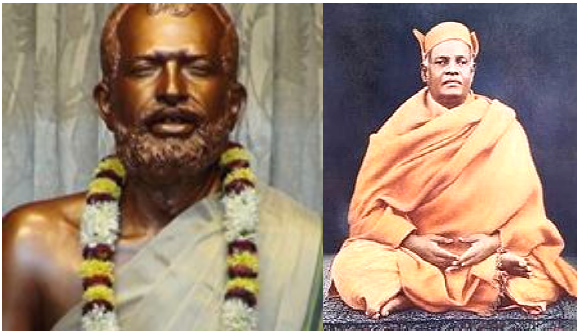

Πηγή : - Ο Σρι Ραμακρίσνα και το Θείο Παιχνίδι Του - του Σουάμι Σαραντάναντα, μετάφραση Σουάμι Τσετανάναντα

Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΑΝΑΖΗΤΗΤΗΣ ΚΑΙ Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ

Κεφάλαιο 1

ΕΑΝ ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΟΥΜΕ ΤΟΝ ΣΡΙ ΡΑΜΑΚΡΙΣΝΑ ως πνευματικό Αναζητητή, πρέπει πρώτα να καταλάβουμε τι είναι η σάντχανα [πνευματική πειθαρχία]. Μερικοί αναγνώστες μπορεί να σχολιάσουν ότι οι άνθρωποι της Ινδίας ασκούν πάντα σάντχανα σε μια ή άλλη μορφή. Γιατί τότε παχαίνουμε αυτό το βιβλίο εγείροντας αυτό το θέμα; Από αμνημονεύτων χρόνων οι Ινδοί έχουν ξοδέψει το μεγαλύτερο μέρος της ενέργειάς τους [στην αναζήτηση] για την άμεση εμπειρία

πνευματικών αληθειών. Υπάρχει κάποια άλλη χώρα που μπορεί να το ισχυριστεί αυτό; Υπάρχει κάποια άλλη χώρα στην οποία τόσα πολλά Αβατάρ και γνώστες του Μπράχμαν έχουν γεννηθεί εκεί; Δεδομένου ότι είμαστε τόσο εξοικειωμένοι με το θέμα της σάντχανα, θα ήταν περιττό να ανακεφαλαιώσουμε εδώ τις βασικές αρχές του θέματος.

Παρά το γεγονός ότι αυτά που ειπώθηκαν παραπάνω είναι αλήθεια, εξακολουθεί να είναι απαραίτητο να συζητήσουμε για την σάντχανα, επειδή πολλοί άνθρωποι έχουν παράξενες αντιλήψεις γι'αυτήν. Παραβλέποντας τον στόχο της σάντχανα, μερικοί άνθρωποι την θεωρούν μόνο φυσική νέκρωση, ή την εκτέλεση

τελετουργικών που απαιτούνται για να συλλέξουν σπάνια αντικείμενα σε ένα συγκεκριμένο χώρο, ή τον έλεγχο της αναπνοής, ή ακόμα και τις παράξενες δραστηριότητες διαταραγμένων νόων. Στην πραγματικότητα, οι μεγάλοι δάσκαλοι συμβουλεύουν μερικές φορές τους διαταραγμένους ανθρώπους που έχουν εμμονή με κακές εντυπώσεις και τις συνήθειες να εκτελούν ειδικές πρακτικές για να ηρεμήσουν και να γίνουν φυσιολογικοί, έτσι ώστε να μπορούν να ακολουθήσουν ένα πνευματικό μονοπάτι. Κάποιοι άνθρωποι θεωρούν ότι αυτές οι πειθαρχίες είναι σάντχανα και ισχυρίζονται ότι είναι κατάλληλες για κάθε αναζητητή να τις ασκήσει. Ακόμη, κάποιοι άνθρωποι που είναι προσκολλημένοι με τα εφήμερα αισθησιακά αντικείμενα του κόσμου κάνουν μάταιες προσπάθειες κάτω από τη λανθασμένη αντίληψη ότι ο Θεός μπορεί να ελεγχθεί με τη βοήθεια των μάντρας ή ιδιαίτερων τελετουργιών, όπως ένα φίδι που γοητεύεται από έναν γητευτή. Έτσι αξίζει να αναφερθούμε εν συντομία για τις αλήθειες της σάντχανα που ανακαλύφθηκαν από τους Ινδούς Σοφούς μέσω χιλιετιών επίμονης προσπάθειας.

1 Εσφαλμένες αντιλήψεις για την σάντχανα

2.Ο απώτερος σκοπός της Σάντχανα είναι η βίωση του Μπράχμαν σε όλα τα όντα

Ο Δάσκαλος έλεγε, «Το να βλέπεις το Μπράχμαν, ή το Θεό, σε όλα τα όντα είναι η τελευταία λέξη της σάντχανα.» Στο αποκορύφωμα της σάντχανα, κανείς φθάνει σε εκείνο το επίπεδο. Οι Βέδες και οι Ουπανισάδες, οι εγκυρότερες Ινδικές γραφές, υποστηρίζουν αυτήν την

δήλωση. Οι γραφές λένε ότι οτιδήποτε βλέπετε στον κόσμο είναι αληθινά ένα μη δυαδικό Μπράχμαν, είτε πρόκειται για χονδροειδές ή λεπτοειδές, αισθητό ή μη αισθητό, τούβλα, ξύλα, πηλό, πέτρα, δέντρα,

φυτά, ανθρώπινα όντα, ζώα, Θεοί, ή ημίθεοι. Βλέπετε, ακούτε, αγγίζετε, μυρίζετε, και δοκιμάζετε το ίδιο το Μπράχμαν σε διάφορες μορφές και σε διαφορετικές καταστάσεις. Αν και ολοκληρώνετε τις καθημερινές δραστηριότητές σας με τη βοήθεια του Μπράχμαν, έχετε άγνοια γι' αυτό: πιστεύετε ο,τι έχετε να κάνετε με μια πολλαπλότητα αντικειμένων και προσώπων. Όταν ακούμε δηλώσεις όπως αυτές, μπορεί να προκύψουν αμφιβολίες στον νου μας. Το θέμα αυτό θα είναι πιο εύκολο για τον αναγνώστη να το καταλάβει εάν το παραθέσουμε, υπό μορφή ερωτήσεων απαντήσεων, ορισμένες αμφιβολίες που προκύπτουν και πώς οι γραφές θα τις απαντήσουν.

Ερώτηση: Γιατί δεν αντιλαμβανόμαστε ότι όλα είναι Μπράχμαν;

Απάντηση: Είστε σε πλάνη. Έως ότου διαλυθεί η πλάνη σας, πώς μπορείτε να την εντοπίσετε; Αναγνωρίζουμε τις αυταπάτες μας συγκρίνοντάς τις μόνο με αληθινά αντικείμενα ή καταστάσεις. Χρειάζεται να έχετε μια βάση σύγκρισης προκειμένου να ανακαλύψετε εκείνη την πλάνη.

Ερώτηση: Ποια είναι η αιτία εκείνης της πλάνης; Πότε ήρθε σε μας;

3. Η αλήθεια δεν αποκαλύπτεται όταν η πλάνη ή η άγνοια είναι παρούσες. Η αιτία της άγνοιας δεν μπορεί να κατανοηθεί όσο κάποιος είναι σε άγνοια

Απάντηση: Η αιτία αυτής της πλάνης είναι η άγνοια, όπως είναι σε όλες τις άλλες περιπτώσεις. Πώς μπορείς να ξέρεις πότε πρωτοεμφανίστηκε εκείνη η άγνοια; Εφ' όσον παραμένετε στην άγνοια, όλες οι προσπάθειες να το συνειδητοποιήσετε αυτό θα είναι μάταιες. Όσο κάποιος ονειρεύεται, το όνειρο φαίνεται πραγματικότητα. Όταν κάποιος ξυπνά, το όνειρο συγκρίνεται με την εγρήγορση και αναγνωρίζεται ως μη πραγματικό. Μπορεί να πεις ότι μερικές φορές ενώ κάποιος κοιμάται μπορεί να αντιληφθεί ότι είναι ένα όνειρο. Όμως σε μια τέτοια περίπτωση η γνώση εμφανίζεται στο νου από την ανάμνηση της εγρήγορσης. Παρομοίως, ενώ αντιλαμβάνεσαι τον κόσμο στην εγρήγορση, μερικοί άνθρωποι έχουν τη μνήμη του μη-δυσάδικου Μπράχμαν.

Ερώτηση: Πως μπορούμε να ξεφύγουμε απ' αυτό λοιπόν;

Απάντηση: Πρέπει να ξεριζώσεις την άγνοια. Μπορώ σίγουρα να σε βεβαιώσω ότι η πλάνη και η άγνοια μπορούν να εξαλειφθούν. Οι Σοφοί του παρελθόντος ήταν σε θέση να απαλλαγούν από τη άγνοια και μας άφησαν οδηγίες για να πράξουμε ομοίως.

Ερώτηση: Πριν μάθουμε τα μέσα, θέλουμε να κάνουμε μερικές ερωτήσεις ακόμη. Ισχυρίζεσαι ότι

4. Μόνο των Σοφών η αντίληψη για αυτόν τον κόσμο είναι αληθινή: ο λόγος

αυτό που τόσο απλοί άνθρωποι βλέπουν και ζουν είναι μη πραγματικό, και ότι αυτό που μόνο λίγοι Σοφοί έχουν βιώσει είναι πραγματικό. Θα μπορούσαν να είναι οι αντιλήψεις τους λάθος;

Απάντηση: Δεν υπάρχει κανόνας που λέει ότι αυτό που πιστεύουν οι περισσότεροι είναι πάντα αληθινό. Γνωρίζουμε ότι οι άμεσες εμπειρίες των Σοφών είναι αληθινές επειδή, με τη γνώση που κέρδισαν, απελευθερώθηκαν από τη δυστυχία και επέτυχαν πλήρη έλλειψη φόβου και αιώνια ειρήνη. Επιπλέον, ανακάλυψαν τον απώτερο σκοπό όλων των ενεργειών και των προσπαθειών της ανθρώπινης ζωής, η οποία αναπόφευκτα οδηγεί στο θάνατο. Επιπλέον, αυτή η αληθινή γνώση εκδηλώνεται ως ανεκτικότητα, ικανοποίηση, συμπόνια, ταπεινότητα, και άλλες ευγενείς ιδιότητες. Καθιστά επίσης τις προοπτικές ενός ανθρώπου εκπληκτικά καθολικές. Στις γραφές βρίσκουμε αποδείξεις αυτών των εξαιρετικών ποιτήτων και δυνάμεων στις ζωές των Σοφών· και ακόμη και τώρα βρίσκουμε τα ίδια σ' αυτούς που έχουν επιτύχει την τελειότητα ακολουθώντας τα βήματά τους.

Ερώτηση: Καλά, πώς γίνεται και όλοι ζούμε την ίδια πλάνη;

5. Αν και πολλοί μπορούν να έχουν την ίδια πλάνη αυτό δεν την καθιστά αληθινή

Αυτό που εγώ αντιλαμβάνομαι ως ζώο, το βλέπεις και συ ως ζώο - όχι ως άνθρωπο. Είναι το ίδιο για όλα τα εξωτερικά αντικείμενα. Είναι εκπληκτικό που τόσοι πολλοί άνθρωποι έχουν την ίδια πλάνη συγχρόνως, σχετικά με όλα τα αντικείμενα. Παντού βλέπεις ότι παρόλο που μερικοί άνθρωποι έχουν μια λανθασμένη εντύπωση ενός συγκεκριμένου πράγματος, άλλοι

άλλων κοσμικών κατηγορημάτων. Η προσπάθεια να γνωρίσουμε αυτήν την αλήθεια έχει ονομαστεί σάντχανα από τις Βέδες και άλλες γραφές. Αυτή η προσπάθεια υπάρχει, εν γνώσει και εν αγνοία μας, σε άνδρες και γυναίκες που στην Ινδία αποκαλούνται σάντχakas, ή πνευματικοί αναζητητές.

Σε γενικές γραμμές, αυτή η προσπάθεια να γίνει γνωστή η αλήθεια που υπερβαίνει τον κόσμο έχει

9. Οι δύο ατραποί της σάντχανα:

νέτι, νέτι και ίτι, ίτι.

αναπτυχθεί κατά μήκος δύο κύριων ατραπών: την αρνητική και την θετική. Η πρώτη περιγράφεται από τα γραφές ως *νέτι, νέτι* [όχι αυτό, όχι αυτό], η ατραπός της γνώσης· η δεύτερη ως *ίτι, ίτι*

[αυτό, αυτό], η ατραπός της αφοσίωσης. Ο Αναζητητής που ακολουθεί την ατραπό της γνώσης καταλαβαίνει το τελικό σκοπό από την αρχή· ενθυμούμενος το σκοπό, ο αναζητητής κινείται συνειδητά προς αυτόν κάθε μέρα. Οι ακόλουθοι της ατραπού της αφοσίωσης όμως, δεν γνωρίζουν τον τελικό σκοπό τους ολοκληρωτικά. Προοδεύουν υιοθετώντας υψηλότερα και υψηλότερα ιδανικά το ένα μετά το άλλο, έως ότου τελικά έχουν την άμεση εμπειρία της μη-δυναμικής Πραγματικότητας πέρα από τον κόσμο. Οι ακόλουθοι και των δύο ατραπών πρέπει να αποκηρύξουν την ιδέα σχετικά με την πραγματικότητα του κόσμου που έχουν οι απλοί άνθρωποι. Ο γκνιάνι [ακόλουθος της ατραπού της γνώσης] προσπαθεί να αποτάξει αυτήν την ιδέα ολοκληρωτικά από την αρχή. Ο λάτρης αρχίζει την σάντχανα εν μέρει αποτάσσοντας τον κόσμο και εν μέρει κρατημένος επάνω σ'αυτόν, αλλά τελικά φθάνει στην αλήθεια, "Ένα χωρίς δεύτερο" και απαρνιέται τα πάντα, όπως και ο γκνιάνι. Η εγκατάλειψη της απλής, εγωιστικής, προσανατολισμένης, προς τις αισθήσεις και την ηδονή ιδέας για τον κόσμο λέγεται *βαιράγκια* [απάρνηση] από τις γραφές.

Επειδή η ανθρώπινη ζωή αλλάζει συνεχώς και υπόκειται σε αναπόφευκτο θάνατο, η γνώση ότι ο κόσμος είναι παροδικός προκύπτει φυσικά. Γι'αυτόν τον λόγο φαίνεται ότι στην αρχαιότητα οι άνθρωποι αρχικά αρνήθηκαν τη απλή σύλληψη του κόσμου και μετά άρχισαν να αναζητούν την αιτία του κόσμου ακολουθώντας την ατραπό του *νέτι, νέτι*. Αν και οι ατραποί της αφοσίωσης και της γνώσης ασκούνταν και οι δύο κατά την ίδια περίοδο, στις Ουπανισάδες φαίνεται ότι η ατραπός της γνώσης αναπτύχθηκε πλήρως πριν να φτάσει σε ολοκλήρωση κάθε στάδιο της ατραπού της αφοσίωσης.

Οι Ουπανισάδες μαρτυρούν το γεγονός ότι οι άνθρωποι που ακολούθησαν την ατραπό του *νέτι,*

10. Ο στόχος της λεγόμενης ατραπού νέτι, νέτι είναι να γνωσθεί το "Τι είμαι;"

νέτι, γρήγορα έγιναν εσωστρεφείς: Το Μπράχμαν, η αιτία του κόσμου, είναι "όχι αυτό, όχι εκείνο." Αυτοί οι πνευματικοί αναζητητές κατάλαβαν ότι ήταν καλύτερο να εξερευνήσουν το σώμα και το νου τους, που ήταν άμεσα συνδεδεμένα με τον

κόσμο, παρά τα άλλα εξωτερικά αντικείμενα. Επομένως θα ήταν ταχύτερο να ανακαλύψουν την αιτία του κόσμου εάν προχωρήσουν μέσω του σώματος και του νου. Όπως μπορεί κάποιος να πιέσει ένα κόκκο ρυζιού για να δει αν έχει βράσει όλη η κατσαρόλα, έτσι εάν κάποιος βρει το Μπράχμαν μέσα στον εαυτό του, τότε μπορεί να το δει σε όλα τα ζωντανά και άψυχα αντικείμενα. Γι'αυτό και η έρευνα "Τι είμαι;" γίνεται ο μόνος στόχος του γκνιάνι.

Αναφέραμε πριν ότι εκείνοι που ακολουθούν την ατραπό της γνώσης, καθώς και εκείνοι που

11. Νιρβικάλπα Σαμάντχι.

ακολουθούν την ατραπό της αφοσίωσης, πρέπει να εγκαταλείψουν την κοινή αντίληψη του κόσμου [ότι είναι αληθινός]. Το ολοκληρωτικό

ξερίζωμα αυτής της ιδέας απελευθερώνει τον ανθρώπινο νου από τα κύματα της σκέψης και τον οδηγεί σε σαμάντχι. Αυτή η συγκεκριμένη κατάσταση αποκαλείται από τις γραφές *νιρβικάλπα σαμάντχι*. Θα πούμε στον αναγνώστη σε ένα άλλο σημείο (δείτε III.2.32-34) πώς ο ακόλουθος της ατραπού της γνώσης προχωρά με την έρευνα "Ποιος είμαι;" και πώς επιτυγχάνει το *νιρβικάλπα σαμάντχι* τότε θα περιγράψουμε την εμπειρία που έχει εκείνη τη στιγμή. Αλλά τώρα είναι απαραίτητο να πούμε στον αναγνώστη περιληπτικά πώς κάποιος που ακολουθεί την ατραπό της αφοσίωσης επιτυγχάνει την εμπειρία του *νιρβικάλπα σαμάντχι*.

Έχουμε περιγράψει την ατραπό της αφοσίωσης ως την ατραπό του *ίπι, ίπι*. Αν και ο λάτρης βιώνει την παροδικότητα του κόσμου, πιστεύει στο Θεό, τον δημιουργό του κόσμου· και πιστεύει επίσης ότι η δημιουργία Του υπάρχει και είναι πραγματική. Οι λάτρες κοιτούν στον κόσμο — και όλα τα όντα και τα αντικείμενα σ' αυτόν — ως σχετιζόμενα με το Θεό, οπότε θεωρούν τα πάντα ως πολύ δικά τους. Αποφεύγουν οτιδήποτε πιστεύουν ότι αποτελεί εμπόδιο στον δρόμο που οδηγεί στην εμπειρία αυτής της σχέσης. Ο επείγον στόχος ενός λάτρη είναι να αγαπά και να απορροφηθεί σε διαλογισμό σε μια συγκεκριμένη μορφή του Θεού¹ και να εκτελεί κάθε δράση για την ευχαρίστησή Του.

Τώρα θα συζητήσουμε πώς ένας άνθρωπος μπορεί να ξεχάσει την ύπαρξη του κόσμου μέσα από βαθύ διαλογισμό στη μορφή του Θεού και στη συνέχεια να φθάσει σε υπερβατική κατάσταση. Έχουμε αναφέρει νωρίτερα ότι ένας λάτρης δέχεται μια συγκεκριμένη μορφή του Θεού ως Επιλεγμένη Θεότητα του/της, και σκέφτεται και διαλογίζεται σε εκείνη την θεότητα. Στα πρώτα στάδια του διαλογισμού, ο λάτρης δεν μπορεί να απεικονίσει ολόκληρη την μορφή της Επιλεγμένης Θεότητας. Μερικές φορές τα χέρια ή τα πόδια, ή μόνο το πρόσωπο, εμφανίζονται στο Νου. Μόλις αυτά απεικονίζονται, εξαφανίζονται· οι εικόνες δεν παραμένουν σταθερές. Καθώς ο διαλογισμός βαθαινει σταδιακά, η μορφή αρχίζει να παραμένει σταθερή μπροστά στον λάτρη, έως ότου ο νους γίνει ανήσυχος. Αργότερα, καθώς ο διαλογισμός βαθαινει περισσότερο, ο λάτρης βλέπει την θεία μορφή να κινείται και να χαμογελά, ακούει τη θεότητα να μιλά, και τελικά αισθάνεται ακόμη το άγγιγμα εκείνης της θείκης μορφής. Ο λάτρης αντιλαμβάνεται τότε ότι η μορφή είναι ζωντανή από κάθε άποψη. Είτε διαλογίζεται με μάτια ανοιχτά είτε με μάτια κλειστά αυτός/αυτή μπορεί να δει τις γεμάτες χάρη κινήσεις της θεότητας. Αργότερα, ως αποτέλεσμα της πίστης του ο λάτρης μπορεί να δει ότι η Επιλεγμένη Θεότητα μπορεί να λάβει διάφορες μορφές κατά βούληση, ο αφοσιωμένος αναζητητής επιτυγχάνει το όραμα διάφορων θεικών μορφών που προέρχονται από τη μορφή της Επιλεγμένης Θεότητας. Ο Δάσκαλος έλεγε ότι ένας άνθρωπος που έχει δει ζωντανά μια θεική μορφή μ' αυτόν τον τρόπο μπορεί εύκολα να έχει οράματα και άλλων θεικών μορφών.

Μπορούμε να καταλάβουμε ένα πράγμα από ο,τι έχει ειπωθεί μέχρι τώρα: Ένας αναζητητής που έχει ευλογηθεί με το όραμα εκείνων των ζωντανών θεικών μορφών θεωρεί ότι εκείνες οι μορφές που βλέπουν στη σφαίρα των ιδεών κατά την διάρκεια του διαλογισμού είναι τόσο πραγματικές όσο τα αντικείμενα που βλέπει σε κατάσταση εγρήγορσης. Όσο περισσότερο ο λάτρης θεωρεί ότι, ο εξωτερικός κόσμος και η σφαίρα των ιδεών είναι και οι δύο πραγματικοί, τόσο πιο βαθιά αυτός/αυτή αντιλαμβάνεται ότι ο εξωτερικός κόσμος είναι η προβολή του νου. Κατά τη διάρκεια βαθύ διαλογισμού, ο λάτρης βιώνει τόσο έντονα τη σφαίρα των ιδεών που αυτός/αυτή δεν έχει την παραμικρή γνώση του εξωτερικού κόσμου. Οι γραφές αυτήν την κατάσταση την ονομάζουν *σαβικάλπα σαμάντχι*. Αν και κατά τη διάρκεια αυτού του σαμάντχι η συγκέντρωση, έχει εκτοπίσει τον εξωτερικό κόσμο από το νου του λάτρη, η σφαίρα των ιδεών παραμένει. Όπως βιώνουμε την ευτυχία και τη δυστυχία κάθε ημέρα σε στις σχέσεις μας με τους ανθρώπους και τα αντικείμενα στον εξωτερικό κόσμο, έτσι ο λάτρης βιώνει τα ίδια συναισθήματα αλληλοεπιδρώντας με την Επιλεγμένη Θεότητα. Οποιοσδήποτε σκέψεις, επιθυμίες, και αμφιβολίες που προκύπτουν στο νου του λάτρη όλα σχετίζονται με την Επιλεγμένη Θεότητα. Επειδή η σειρά σκέψεων που προκύπτουν εκείνη τη στιγμή στο νου του λάτρη εστιάζουν σε ένα αντικείμενο μόνο, οι γραφές αυτήν την κατάσταση την ονομάζουν *σαβικάλπα*, ή σαμάντχι με νοητικές τροποποιήσεις.

¹ Θεωρούμε τη λατρεία του Μπράχμο Σαμάτζ ως διαλογισμό σε μια μορφή του Θεού: Όταν ένας άνθρωπος διαλογίζεται σε μια Προσωπικότητα με ευγενείς ιδιότητες αλλά χωρίς μορφή, τότε αναγκαστικά σκέφτεται κάτι όπως διάστημα, νερό, αέρα, φωτιά, κ.ο.κ..

Όταν ο λάτρης απορροφάται έτσι σε ένα συγκεκριμένο αντικείμενο στην πνευματική σφαίρα, ο χονδροειδής εξωτερικός κόσμος εξαφανίζεται από το νου του/της: όταν μια ιδέα γίνεται κυρίαρχη, όλες οι άλλες ιδέες παύουν να υπάρχουν. Για τον αφοσιωμένο αναζητητή που έχει προχωρήσει τόσο μακριά, η επίτευξη του *νιρβικάλπα σαμάντσι* δεν είναι πολύ μακριά. Κάποιος που κατάφερε να ξεριζώσει την ισόβια πεποίθησή του/της για την πραγματικότητα του κόσμου έχει αναπτύξει ένα εξαιρετικά ισχυρό και ακλόνητο νου. Ένας λάτρης που μπορεί να καταστήσει το νου τελείως απαλλαγμένο από τις τροποποιήσεις μπορεί να απολαύσει μια πιο βαθιά σχέση με το Θεό. Όταν ο λάτρης το συνειδητοποιήσει αυτό, όλος ο νους του/της τρέχει με ενθουσιασμό σε εκείνη την κατεύθυνση. Ο λάτρης σύντομα ανέρχεται στο υψηλότερο επίπεδο της συνείδησης με την χάρη του γκουρού και του Θεού, και επιτυγχάνει την αιώνια ειρήνη εγκαθιδρυμένος στην μη δυαδική γνώση. Εναλλακτικά, μπορούμε να πούμε ότι η παθιασμένη αγάπη για την Επιλεγμένη Θεότητα δείχνει στον λάτρη το υψηλότερο επίπεδο και τον βοηθά να βιώσει την ενότητα με το Θεό, όπως οι γκόπικ στο Βριντάμπαν.

Αυτοί είναι οι τρόποι, που περιγράφονται στις γραφές, και τους οποίους οι Αναζητητές που ακλουθούν τις ατραπούς της γνώσης και της αφοσίωσης μπορούν να φθάσουν στο τελικό σκοπό. Αλλά επειδή τόσο τα θεία όσο και τα ανθρώπινα χαρακτηριστικά συνυπάρχουν πάντα στις ζωές των Αβατάρ, ακόμη και κατά τη διάρκεια της σάντχανάς τους μερικές φορές φαίνονται να είναι τέλειοι και ισχυροί. Αυτό μπορεί να συμβεί επειδή έχουν τη δύναμη να κινούνται και στα θεία και ανθρώπινα πεδία με φυσικό τρόπο:

13. Τα Αβατάρ είναι και θεία και ανθρώπινα, ώστε φαίνονται να είναι τέλεια ακόμη και κατά τη διάρκεια της σάντχανάς τους. Είναι απαραίτητο να μελετάμε τις ζωές τους και από τις δύο πλευρές

ή ίσως επειδή η θεία φύση τους είναι έμφυτη και αυθόρμητη, μερικές φορές διαπερνά το εξωτερικό πέπλο της ανθρώπινης φύσης τους και εκδηλώνεται. Όποια και να είναι η εξήγηση, τέτοιες ιστορίες [της υπεράνθρωπης τελειότητας αρχικά] έχουν κάνει τις ζωές των Αβατάρ δύσκολο να κατανοηθούν και μυστηριώδεις για την ανθρώπινη διάνοια, φαίνεται ότι αυτό το περίπλοκο μυστήριο δεν θα επιλυθεί ποτέ. Αυτό είναι μια Ευαγγελική αλήθεια ότι οι άνθρωποι θα ωφεληθούν πάρα πολύ εάν μελετήσουν τις ζωές των Αβατάρ με σεβασμό. Κατά τη διάρκεια της αρχαίας Πουρανικής [Επικής] Εποχής, τα ανθρώπινα χαρακτηριστικά των Αβατάρ κρατήθηκαν κρυφά και μόνο οι θείες πτυχές τους συζητήθηκαν. Στην σκεπτικιστική σύγχρονη εποχή μας, όμως, οι ανθρώπινες πτυχές των Αβατάρ έχουν τονιστεί και η θεία φύση τους έχει αγνοηθεί εντελώς. Στο παρόν πλαίσιο, συζητώντας για τις ζωές των Αβατάρ θα προσπαθήσουμε να εξηγήσουμε στον αναγνώστη πώς και οι δύο πτυχές υπάρχουν ταυτόχρονα σ'αυτούς. Δεν είναι καθόλου υπερβολή να πούμε ότι δεν θα ήμαστε σε θέση ποτέ να κατανοήσουμε τη ζωή ενός Αβατάρ μ'αυτόν τον τρόπο εάν δεν είχαμε δει τον Θεάνθρωπο Σρι Ραμακρίσνα.

Μετάφραση

–ομάδα μελέτης Ραμακρίσνα Βεδάντα–
www.myvedanta.gr